

มาตรการการป้องกันอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Crime Prevention Measures in Residential Areas within the Grand Market Area,
Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

¹ทิพย์กัญญา เจริญฤทธิ์ และ ²ปณณธร หอมบุญมา
¹Tipkunya Jaroenrit and ²Pannathorn Homboonma

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Faculty of Political Science, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand.
E-mail: ¹tipkunya.j@gmail.com, ²pannathorn1970@gmail.com

Received September 20, 2025; Revised October 15, 2025; Accepted December 8, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการเกิดอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ 2) ศึกษามาตรการการป้องกันอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์เชิงเนื้อหา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ประกอบธุรกิจ ผู้ที่พักอาศัย และผู้นำชุมชนในพื้นที่ จำนวน 10 ราย ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาอาชญากรรมที่พบในบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามลำดับ 2) สภาพปัญหาการเกิดอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในพื้นที่ยังมีปัญหาการเกิดอาชญากรรมอยู่ในระดับมาก อันเกิดจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านทางสังคม และด้านส่วนบุคคล/กายภาพ ตามลำดับ 3) มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่จะนำมาใช้กับบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้ (1) มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากปัจจัยส่วนบุคคล/กายภาพ (2) มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากปัจจัยสภาพแวดล้อม (3) มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากปัจจัยสภาพสังคม (4) มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากปัจจัยที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย ได้แก่ บทลงโทษที่เหมาะสมกับความผิดน้อยเกินไปเพราะจะทำให้คนในสังคมที่คิดจะกระทำความผิดไม่เกิดความเกรงกลัวต่อโทษ

คำสำคัญ: มาตรการ; การป้องกันอาชญากรรม; อาชญากรรมที่พักอาศัย

Abstract

This article aimed to 1) study the crime situation in residential areas within the Grand Market area, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, and 2) study crime prevention

measures within residential areas within the Grand Market area, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. The sample group consisted of 400 residents of the Grand Market area, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. A questionnaire was used to analyze means and standard deviations, whereas an interview form was used to analyze content. Ten informants included police officers, business owners, residents, and community leaders in the area.

The research findings revealed that: 1) Crime problems in residential areas within the Grand Market area include crimes against life, drug offenses, property offenses, and sexual offenses, respectively, 2) The crime situation in residential areas within the Grand Market area, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, remains at high level of crime problem due to environmental factors, law enforcement, social, and personal/physical aspects, respectively, 3) Crime prevention measures to be applied to residential areas in the Grand Market area, Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, are as follows: (1) Measures to prevent crimes caused by personal/physical factors, (2) Measures to prevent crimes caused by environmental factors, (3) Measures to prevent crimes caused by social factors, and (4) Measures to prevent crimes caused by factors resulting from law enforcement, namely, punishments that are not appropriate for the offense because it will make people in society who intend to commit crimes not fear the punishment.

Keywords: Measures; Crime Prevention; Residential Crime

บทนำ

อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมประเภทอย่างหนึ่ง และจำแนกประเภทอาชญากรรมตามมิติสิ่งแวดล้อมทางสังคม คือ อาชญากรรมดั้งเดิม (Conventional crime) ได้แก่ อาชญากรรมที่กระทำด้วยความรุนแรง อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ อาชญากรรมเกี่ยวกับงานอาชีพ อาชญากรรมองค์กร และอาชญากรรมไม่มีเหยื่อ (Conklin, 2012) ต่อมาเมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงทำให้มีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ ๆ เกิดขึ้น อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียด (Hate crimes) และการก่อการร้าย (Terrorism) (Siegel, 2016) นอกจากนั้น ยังมีการจำแนกประเภทอาชญากรรมตามลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อเหยื่อ เช่น บาดเจ็บ เสียชีวิตหรือสูญเสียทรัพย์สิน อาชญากรรมประเภทที่เกิดความเสียหายต่อบุคคลนี้เองที่คนทั่ว ๆ มักจะรู้สึกเป็นเรื่องใกล้ตัวและเกิดความหวาดกลัว จากหลากหลายมุมมองดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าปัญหาอาชญากรรมมีความเกี่ยวข้องกับหลายมิติ และเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะทางกายภาพและทางโครงสร้างของสังคม (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2566)

อำเภอกุทัยเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งพบปัญหาอาชญากรรมทางด้านร่างกายและทรัพย์สิน ภายในหอพัก อพาร์ทเมนต์ และคอนโดมิเนียมที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก มีการเกิดของอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ สูง และมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี โดยดูจากสถิติคดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ เช่น โจรกรรมรถยนต์/รถจักรยานยนต์ ฯลฯ พบว่า ปี พ.ศ. 2565 มีคดี 310 คดี ปี พ.ศ. 2566 มีคดี 459 คดี และ ปี พ.ศ. 2567 มีคดี 590 คดี (พ.ต.อ.มนัส อัดโดดดร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 กรกฎาคม 2568) จะเห็นได้ว่าสถิติที่เกิดขึ้นนั้นมีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงจะมีมากกว่า เนื่องจากมีบางกรณีผู้เสียหายไม่มาแจ้งความ และบางกรณีพนักงานสอบสวนได้ใกล้เกลี่ยคตลงกันได้

จึงไม่ได้รับเป็นเลขคดี ดังนั้น สถิติคดีในแต่ละปีจึงไม่ตรงกับข้อเท็จจริง โดยสถิติที่เกิดขึ้นจะมีน้อยกว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง

จากสภาพสังคมเมืองที่การพัฒนาและเติบโตอย่างรวดเร็วในเขตตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้คนหลากหลายเดินทางเข้ามาพักอาศัยและทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ผับ บาร์ ร้านอาหาร ร้านเหล้า ร้านคาราโอเกะ ร้านนวด ฯลฯ ที่มีอยู่จำนวนมากในพื้นที่ตลาดแกรนด์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมยามราตรีที่ปะปนอยู่ในชุมชน นำไปสู่สังคมที่ไร้ระเบียบ ปัญหาอาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มขึ้น รวมทั้งอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับผู้พักอาศัยในอพาร์ทเมนต์ ห้องเช่า คอนโดมิเนียม ซึ่งมีโอกาสเกิดได้ทั้งในและนอกที่พักอาศัย ส่งผลให้เกิดความหวาดกลัวต่อสาธารณะและต่อความสงบสุขของสังคมโดยรวม จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาเบื้องต้น ปัญหาอาชญากรรม ยังเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขอย่างจริงจังจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษา เรื่อง มาตรการป้องกันอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้วยการบูรณาการแนวคิดและทฤษฎี อาชญาวិทยาและทฤษฎีจิตวิทยาเป็นกรอบแนวทางในการศึกษา ทั้งนี้ให้เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาการเกิดอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษามาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่นำมาใช้กับบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การทบทวนวรรณกรรม

การเกิดอาชญากรรมของผู้ที่พักอาศัย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2566) ระบุว่า การเกิดของอาชญากรรมมีความหลากหลายแตกต่างกันไป ได้หลายประเภท สามารถแบ่งประเภทอาชญากรรมออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ประเภทอาชญากรรมที่บุคคลธรรมดาเป็นผู้เสียหาย มี 2 ลักษณะ คือ 1) อาชญากรรมที่กระทำเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ได้แก่ ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา กระทำให้ตายโดยประมาท พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย ข่มขืนกระทำชำเรา ลักพาเรียกค่าไถ่ อาชญากรรมที่กระทำ และ 2) เกี่ยวกับทรัพย์สิน ได้แก่ ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ วางเพลิง ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ รับของโจรทำให้เสียทรัพย์ โจรกรรม รถยนต์ จักรยานยนต์ โค กระบือ เครื่องมือการเกษตร ฉ้อโกง ยักยอกทรัพย์ เป็นต้น

2. ประเภทอาชญากรรมที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มี 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การกระทำความผิดตามกฎหมายทั่วไป ได้แก่ กระทำความผิดตาม พ.ร.บ.อาวุธปืน การพนัน ยาเสพติด การค้าประเวณี สถานบริการ โรงแรม และเผยแพร่ข้อมูลลามก และ 2) การกระทำความผิดตามกฎหมายที่มีลักษณะพิเศษ ได้แก่ การกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติ ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ สงวน และคุ้มครองสัตว์ป่า แร่ คนเข้าเมือง ลิขสิทธิ์เครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร เป็นต้น

3. ประเภทอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับอิเล็กทรอนิกส์และธุรกิจ คือ การกระทำความผิดต่อกฎหมาย ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศ ก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรง ทำลายเศรษฐกิจของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำนั้นจะมีกฎหมายห้ามหรือไม่ก็ตาม เช่น การก่ออาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีการใช้และอาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาเพื่อใช้หรือช่วยในการกระทำความผิด ได้แก่ การแฮกเกอร์ (Hacker)

โครงการข้อมูล ทำลายรบกวนข้อมูล การใช้เครื่องดักฟังโทรศัพท์ การปลอมแปลงบัตรเครดิต การติดต่อเติมรูปภาพบุคคล เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเกิดของอาชญากรรม สามารถแบ่งประเภทอาชญากรรมออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทอาชญากรรมที่บุคคลธรรมดาเป็นผู้เสียหาย ประเภทอาชญากรรมที่รัฐเป็นผู้เสียหาย และประเภทอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับอิเล็กทรอนิกส์และธุรกิจ

การป้องกันอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัย

การป้องกันอาชญากรรม” มีความหมายที่หลากหลายเท่า ๆ กับจำนวนผู้ให้ความหมาย ดังนั้นในการพิจารณาถึงการป้องกันอาชญากรรม นักอาชญาวิทยาส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับขอบเขตหรือตัวแบบของการป้องกันอาชญากรรมรวมถึงระดับของการป้องกันอาชญากรรมมากกว่าที่จะพิจารณาถึงความหมาย (นันทิ จิตสว่าง, 2555)

การป้องกันอาชญากรรมนั้นมีมานานแล้ว แต่ที่โดดเด่นและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเป็นงานของ Jeffery (1971) ซึ่งเขียนหนังสือชื่อ “Crime Prevention Through Environmental Design” ซึ่งได้เสนอตัวแบบในการป้องกันอาชญากรรม 3 แนว คือ 1) ตัวแบบการข่มขู่ยับยั้ง (Deterrent Model) คือเน้นการปราบปรามลงโทษผ่านกระบวนการยุติธรรม ทำให้คนกลัวไม่กล้ากระทำความผิด 2) ตัวแบบฟื้นฟูแก้ไข (Rehabilitation Model) เน้นการฟื้นฟูแก้ไขผู้กระทำความผิด และฟื้นฟูแก้ไขสภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การกระทำความผิด เช่น ความยากจน การขาดการศึกษาและสวัสดิการ และ 3) ตัวแบบการป้องกันโดยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Crime Control Through Environmental Engineering) ซึ่งเป็นตัวแบบใหม่ในขณะนั้น ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีและการออกแบบทางวิศวกรรมในการป้องกันมิให้เกิดอาชญากรรมตั้งแต่แรก เช่น การออกแบบผังเมือง อาคารสถานที่ ร้านค้า ในการตัดช่องโอกาสในการกระทำความผิด

การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมนี้ ต่อมาได้มีนักวิชาการพยายามขยายขอบเขตไปถึงการออกแบบเพื่อให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เช่น ออกแบบถนนหรือบริเวณพื้นที่ส่วนกลางให้ถูกเฝ้ามองโดยคนทั่วไป ซึ่งจะเป็นการตัดช่องโอกาสในการกระทำความผิด เพราะคนในสังคมจะช่วยเป็นหูเป็นตา (Newman, 1970) อีกนัยหนึ่งเป็นการดึงเอาความสัมพันธ์ของชุมชนเข้ามาช่วยในการป้องกันอาชญากรรมโดยนัยนี้ (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2545) จึงได้แยกการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมเป็นสองแนวคือการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมรูปธรรมกับการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมนามธรรม

ตัวแบบในการป้องกันอาชญากรรมทั้งสี่แนวได้รับการยอมรับต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน แม้บางส่วนอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง เช่น แนวคิดของ Felson (2009) มองว่าทั้งอาชญากรรมและเหยื่อเป็นสิ่งที่ชีวิตที่มีลักษณะนิสัยและมีกิจกรรมที่มักทำเป็นประจำ ดังนั้น ในการวิเคราะห์อาชญากรรมจากแนวคิดกิจกรรมที่มักทำเป็นประจำ (Routine Activities) สามารถระบุองค์ประกอบของอาชญากรรมได้ 3 ส่วน คือ 1) ผู้ที่มีโอกาสเป็นผู้กระทำความผิด 2) เป้าหมายที่เหมาะสม และ 3) ผู้ป้องกันมิให้เกิดอาชญากรรม เช่น บุคคลที่ใกล้ชิดกับผู้กระทำความผิดที่สามารถป้องกันบุคคลเหล่านั้นจากการก่ออาชญากรรม หรืออาจมีการควบคุมทางสังคมในลักษณะไม่เป็นทางการทำให้อาชญากรรมไม่สามารถกระทำได้ อีกนัยหนึ่ง อาจสรุปได้ว่า อาชญากรรมจะเกิดขึ้นเมื่อเหยื่อและผู้กระทำความผิดได้มาพบกัน โดยไม่มีผู้ป้องกันหรือผู้ที่ขัดขวางการกระทำความผิดได้ ด้วยเหตุนี้ อาชญากรรมจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้ โดยการแยกผู้ที่มีโอกาสตกเป็นเหยื่อและผู้กระทำความผิดออกจากกันไม่ให้เจอกันนั่นเอง

สรุปได้ว่า การบังคับใช้กฎหมาย หมายถึง การบังคับใช้กฎหมายต้องเป็นไป ด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม เสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติทั้งเพศ วัย เชื้อชาติ ศาสนาและสถานภาพทางสังคม เน้นการป้องกันให้ความสำคัญกับงานป้องกันอาชญากรรมมากเป็นพิเศษ เพื่อไม่ให้เกิดความสูญเสีย เพราะเมื่อเกิดเหตุแล้ว จะมีภาระอีกหลายอย่างตามมา ตั้งแต่การสืบสวน สอบสวนการเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม รวมถึง การคุมขังจะต้องเสียค่าใช้จ่ายงบประมาณจำนวนมาก

ด้านความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ที่พักอาศัย

เฉลิมเกียรติ ศรีวรขาน (2563) ได้กล่าวถึง ความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ที่พักอาศัย ดังนี้

1. การหลีกเลี่ยง (Avoidance) การหลีกเลี่ยงเป็นการกระทำที่พยายามจะลดการออกจากที่พักหรือลดการเดินทางของตนเอง เพื่อให้โอกาสของการเผชิญหน้ากับอาชญากรรมมีน้อยที่สุด หรือหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เชื่อว่าจะมีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้สูง

2. พฤติกรรมการป้องกัน (Protection Behavior) เป็นพฤติกรรมที่พยายามจะเพิ่มการขัดขวางหรือต้านทานการตกเป็นเหยื่อ ซึ่งสามารถจะพิจารณาได้ 2 วิธี คือ 2.1 วิธีการป้องกันบ้าน 2.2 วิธีการป้องกันตนเอง

3. พฤติกรรมอันเป็นหลักประกัน (Insurance Behavior) เป็นพฤติกรรมที่พยายามจะทำให้เกิดการสูญเสียต่ำสุด เมื่อต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน เช่น การไม่สวมใส่ของมีค่าหรือไม่พกพาเงินสดติดตัวเป็นจำนวนมาก เป็นต้น

4. พฤติกรรมการสื่อสาร (Communicative Behavior) เป็นพฤติกรรมที่มีการให้ข้อมูลข่าวสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความเชื่อเกี่ยวกับอาชญากรรมร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งบุคคลเหล่านี้ได้ตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมร่วมกันว่า เป็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการช่วยเหลือ หรือได้รับการสนับสนุนจากสังคม (Social Support) ในอันที่จะเพิ่มความเป็นปึกแผ่นแก่สังคม และจะเป็นส่วนที่สามารถช่วยผ่อนคลายนความวิตกกังวลจากความหวาดกลัวในสิ่งที่กำลังคุกคามอยู่ได้

5. พฤติกรรมมีส่วนร่วม (Participation Behavior) เป็นการกระทำในอันที่จะให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ซึ่งมีแรงจูงใจมาจากอาชญากรรมชนิดใดชนิดหนึ่งหรือจากอาชญากรรมโดยทั่วไป เช่น การเข้าร่วมกับคนอื่น ๆ ในละแวกบ้าน จัดตั้งโปรแกรมรักษาความปลอดภัย อันจะเป็นการช่วยลดความรู้สึกไม่ปลอดภัยของบุคคลลง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2566) ระบุถึง วิธีการที่ตำรวจจะสามารถคุ้มครองป้องกันชุมชนได้ดีที่สุดส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับวิธีการปรับปรุงสายตรวจพื้นที่เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเรื่องขึ้น ส่งเสริมให้ชุมชนจัดชุดคุ้มครองเล็ก ๆ เพื่อความคล่องตัวในการระดมกำลัง และเพื่อสอดส่องพฤติกรรมบุคคลต้องสงสัย โดยหากพบเหตุที่ไม่น่าไว้วางใจจะได้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทันที

Garofalo (2016) กล่าวถึง ความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ที่พักอาศัย มี 2 ชนิดด้วยกัน คือ

1. เป็นการแสวงหาข้อมูลจากการถ่ายทอดความคิด ความเชื่อของบุคคลในแหล่งต่าง ๆ โดยที่ปัจเจกบุคคลเหล่านั้นจะมีความกระตือรือร้นในการค้นหาข้อมูลอาชญากรรม ทั้งจากการรายงานของสื่อมวลชน และจากการสอบถามเรื่องราวเกี่ยวกับอาชญากรรมจากคนอื่น ๆ โดยคาดว่า พวกเขาจะมีข้อมูลอาชญากรรมให้กับตนเอง

2. เป็นการแสวงหาข้อมูลจากลักษณะของสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว โดยบุคคลจะต้องมีความระมัดระวัง ใช้การสังเกต หากมีเหตุการณ์หรือสัญญาณที่บ่งบอกถึงอันตราย ก็พร้อมเสมอที่จะหลีกเลี่ยง และออกไปจากสภาพแวดล้อมนั้น

สรุปได้ว่า ความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ที่พักอาศัย หมายถึง ผู้ที่พักอาศัยมีการป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นจะต้องเริ่มจากตนเองและครอบครัวก่อนมีความจำเป็นจะต้องนำทรัพย์สินติดตัวไปควรเก็บไว้ในที่มิดชิดและรัดกุม และถ้าหากมีการก่ออาชญากรรมขึ้นในชุมชนควรแจ้งเหตุไปยังสถานีตำรวจในพื้นที่เพื่อติดตามพฤติกรรมของคนร้าย

ด้านการรักษาความปลอดภัยของที่พักอาศัย

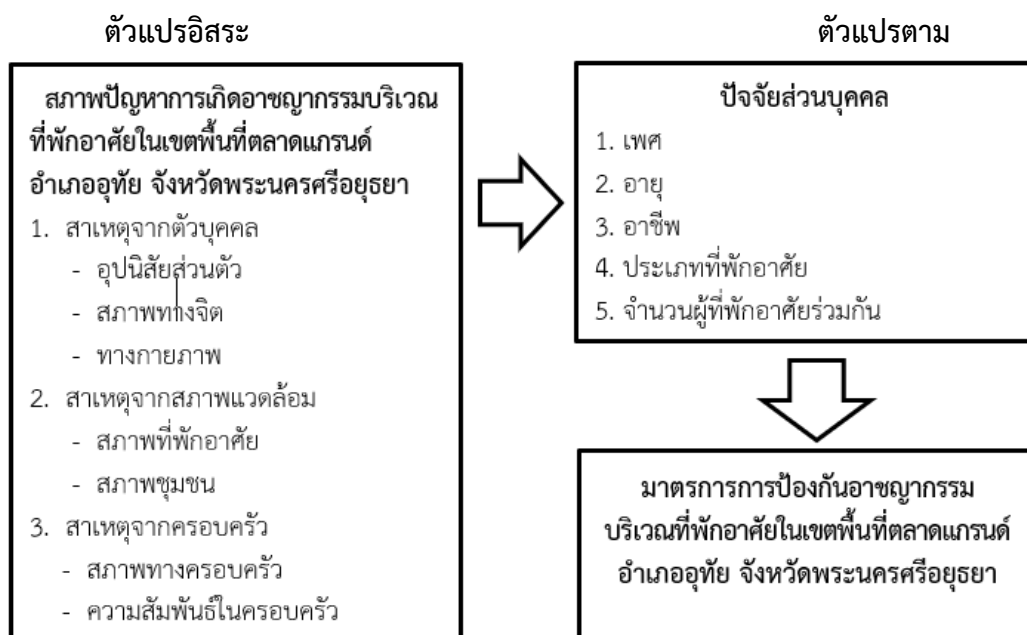
ได้กล่าวถึง การรักษาความปลอดภัยของที่พักรักอาศัยเป็นรู้สึกไม่ปลอดภัยบุคคล หรือความรู้สึกเสี่ยงว่าจะเกิดอาชญากรรมทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สินของกับตนเอง (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2561)

กิตติศักดิ์ เจริญสิทธิประเสริฐ, จอมเดช ตรีเมฆ และอารณีย์ วิวัฒนาภรณ์ (2557) ได้กล่าวถึง การรักษาความปลอดภัยของที่พักรักอาศัย เป็นการรับรู้สภาพแวดล้อมที่มีสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม เช่น มีสถานบันเทิงจำนวน มีชอกชอยหรือมุมอับหรือที่ลับตา มีสถิติอาชญากรรมการลักขโมย จัปลันสูง

สรุปได้ว่า การรักษาความปลอดภัยของที่พักรักอาศัย หมายถึง ระบบรักษาความปลอดภัย ได้แก่ แสงสว่างรอบ ๆ อาคาร บริเวณที่จอดรถ และทางเดินทางเดิน มีรั้วรอบขอบชิด ป้องกันการบุกรุกจากบุคคลภายนอก พนักงานรักษาความปลอดภัย บัตรอิเล็กทรอนิกส์เข้าออกอาคาร (Keycard) CCTV และระบบสัญญาณเตือนภัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดประกอบด้วย ใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบังคับใช้กฎหมาย 2) ด้านการป้องกันตนเอง และทรัพย์สินให้พ้นจากอาชญากรรม 3) ด้านการรับรู้ข่าวสารอาชญากรรมของผู้ที่พักอาศัย 4) ด้านความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ที่พักอาศัย และ 5) ด้านการรักษาความปลอดภัยของที่พักรักอาศัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดมาตรการการป้องกันอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงปริมาณ (Quantitative Research) พื้นที่วิจัย คือ บริเวณที่พักอาศัย ในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัด

พระนครศรีอยุธยา ดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่าง เดือนเมษายน - สิงหาคม 2568 โดยมีการแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาถึงสภาพปัญหาการเกิดอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอกุทัย เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอกุทัย ผู้ให้บริการที่พักอาศัยในพื้นที่ตลาดแกรนด์ ผู้พักอาศัยในพื้นที่ และผู้นำชุมชน รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 ราย ด้วยเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือหาค่าดัชนีความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหา IOC (Index of concurrence) ≥ 0.5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผลการทดสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหาแบบสัมภาษณ์ มีค่าเท่ากับ 1.00 และผลของการนำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้จำนวน 30 ราย มีค่าเท่ากับ 0.860 และนำไปใช้ในการสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลที่ได้มาลงรหัสเอกสาร (Coding Sheet) และข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ทั้งนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ลงเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2568 จำนวน 10 ราย

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษามาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่ท่านเห็นว่าสมควรที่จะนำมาใช้กับบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรโดยใช้สูตร สามารถประมาณการประชากรไม่แน่นอน (Infinite population) ของ Roscoe & Houston (1969) ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ ผู้พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือหาค่าดัชนีความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหา IOC ≥ 0.5 และผลการทดสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหาแบบสอบถาม มีค่าเท่ากับ 1.00 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผลของการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้จำนวน 30 ราย มีค่าเท่ากับ 0.942 และนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ทั้ง 2 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านส่วนบุคคล/กายภาพ 2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม 3) ปัจจัยด้านทางสังคม และ 4) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมาย และมาตรการการป้องกันอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัย ได้แก่ 1) ด้านการบังคับใช้กฎหมาย 2) ด้านการป้องกันตนเอง และทรัพย์สินให้พ้นจากอาชญากรรม 3) ด้านการรับรู้ข่าวสารอาชญากรรมของผู้ที่พักอาศัย 4) ด้านความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ที่พักอาศัยและ 5) ด้านการรักษาความปลอดภัยของผู้ที่พักอาศัย เพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของประเด็นดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยรายข้อรายด้าน และโดยรวมแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ 4.51-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด, 3.51-4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก, 2.51-3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง, 1.51-2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ระดับน้อย, 1.00-1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเกิดอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M=4.21$, $S.D.=0.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต เช่น การฆาตกรรม ($\bar{X}=4.30$, $S.D.=0.62$) รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น การค้ายา การเสพยา ($\bar{X}=4.23$, $S.D.=0.70$) และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ลักทรัพย์ ทำให้เสียทรัพย์สิน ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ ($\bar{X}=4.21$, $S.D.=0.71$) ส่วนรายการที่มีความคิดเห็นระดับต่ำสุด คือ ความผิดเกี่ยวกับเพศ เช่น อนาจาร ช่มชู้ กระทำชำเรา ($\bar{X}=4.14$, $S.D.=0.73$) ตามลำดับ และปัจจัยที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ในภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.24$, S.D.=0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.68) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมาย ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.68) และปัจจัยด้านทางสังคม ($\bar{X}=4.24$, S.D.=0.69) ส่วนรายการที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านส่วนบุคคล/กายภาพ ($\bar{X}=4.23$, S.D.=0.69) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2. พบว่า มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่จะนำมาใช้กับบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอยุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีรายละเอียด ดังนี้

1. มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากปัจจัยส่วนบุคคล/กายภาพ

1.1 มาตรการที่เกิดจากปัจจัยส่วนบุคคล

1) จัดให้บุคคลในครอบครัว คนภายในชุมชน ร่วมกันจัดให้มีการเฝ้าระวัง บุคคลกลุ่มเสี่ยงที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นภายในชุมชน

2) ประชาชนในชุมชน รวมถึงผู้นำภายในชุมชนควรจัดกิจกรรมเพื่อให้บุคคลที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่อยู่ในชุมชนร่วมกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ หรือกิจกรรมที่กลุ่มเสี่ยงมีความสนใจ เพื่อลดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

3) สร้างกลไกให้คนภายในชุมชน ดูแลเด็กและเยาวชนในชุมชน เพื่อไม่ให้เกิดการมั่วสุม รวมทั้งเพิ่มมาตรการเชิงรุกในการลดการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงที่จะกระทำผิด เช่น การเปิดพื้นที่สาธารณะให้กลุ่มเด็กและเยาวชนทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นต้น

1.2 มาตรการที่เกิดจากปัจจัยทางกายภาพ

1) ด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว

1.1) เกิดปัญหาความอดอยาก มีการแย่งกันทำมาหากินมากยิ่งขึ้นเมื่ออยู่ในฐานะที่ไม่สามารถหาเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัวได้ ก็ทำให้เกิดปัญหาโดยการประกอบอาชญากรรม มีการปล้น จี้ แหย่ชิง หรือลักขโมยมากขึ้น

1.2) ครอบครัวที่ขาดความเอาใจใส่ต่อสมาชิกในครอบครัวมีส่วนผลักดันให้เกิดอาชญากรรมขึ้นมากกว่า ซึ่งเป็นเรื่องแตกต่างกันในด้านทัศนคติ และโครงสร้าง พฤติกรรมที่ได้รับการอบรมสั่งสม ซึ่งเป็นการประกอบอาชญากรรมก็ได้มาจากชนชั้นใดชั้นหนึ่งเท่านั้น

1.3) การใช้ความรุนแรงตัดสินปัญหาในครอบครัว มีความคิดที่ขัดแย้งและการทะเลาะกันถือเป็นเรื่องปกติที่คู่สามีภรรยาทุกคู่จะต้องเผชิญ แต่หลายครั้งด้วยอารมณ์โกรธและไม่มีสติ หรืออาจเป็นการเปลอพูดจาอยู่ย่วยให้อีกฝ่ายโมโหในระหว่างโต้เถียงกัน ก็อาจนำไปสู่การลงไม้ลงมือต่อบตี และทำร้ายร่างกายอีกฝ่ายได้

1.4) พ่อแม่หรือผู้ปกครองรักบุตรในทางที่ผิด พบบุตรกระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นลักขโมยเงิน ทำให้เด็กได้ใจและใคร่ที่จะกระทำความผิดครั้งต่อ ๆ ไป ในอนาคต

2) มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากปัจจัยสภาพแวดล้อม

2.1) ประชาชนในชุมชนร่วมกันสำรวจ และปรับปรุงพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยงที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรม เช่น เส้นทางเปลี่ยว เส้นทางที่ไม่มีไฟส่องสว่าง และพื้นที่ที่ประชาชนในพื้นที่รู้สึกหวาดระแวงหรือรู้สึกไม่ปลอดภัย

2.2) ประชาชนร่วมกับหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันวางนโยบาย การวางผังเมือง และการสร้างอาคารไม่ให้เป็นที่ล่อแหลม และให้มีมาตรฐานในการป้องกันอาชญากรรม

2.3) ประชาชนร่วมกันดูแลพื้นที่รกร้าง วังเปล่า ทั้งในพื้นที่ที่เป็นสาธารณะประโยชน์ พื้นที่ส่วนบุคคล รวมถึงพื้นที่ของรัฐที่ยังไม่ได้รับการดูแลและใช้ประโยชน์ ให้มีสภาพที่สามารถมองเห็นและไม่เป็นแหล่ง

มั่วสุม ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม รวมทั้งจัดให้พื้นที่ดังกล่าว เป็นพื้นที่ที่มีผู้รับผิดชอบ และให้เกิดการใช้ประโยชน์ร่วมกันในชุมชน

2.4) ประชาชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐร่วมกันตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข สถานบริการ สถานบันเทิงต่าง ๆ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อมิให้สถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งมั่วสุมหรือต้นเหตุในการก่ออาชญากรรม

3) มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากปัจจัยสภาพสังคม

3.1) หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้นำชุมชน ร่วมการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน เพื่อสร้างมาตรฐานการสร้างให้เป็นชุมชนปลอดอาชญากรรม

3.2) ให้หน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดประชุมร่วมกับประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบเพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ และแนวโน้มการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ เพื่อร่วมกันวางแผนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ต่อไป

3.3) สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ทั้งชีวิตร่างกาย ทรัพย์สินของตนเอง ร่วมทั้งการร่วมกันป้องกันอาชญากรรมของบุคคลอื่นที่อยู่ร่วมกันภายในสังคมให้ปลอดจากการเกิดอาชญากรรมในชุมชน

3.4) ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการเครือข่ายกลุ่มที่มีอยู่แล้วภายในชุมชน เช่น กลุ่มเยาวชน กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข กลุ่ม อปพร. (กลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน) กลุ่มผู้นำชุมชน โดยสร้างเครือข่ายระหว่างกลุ่มชุมชน เพื่อเป็นการเฝ้าระวังอาชญากรรมที่เกิดขึ้นและเพื่อประชาสัมพันธ์แจ้งข้อมูลข่าวสารและเบาะแสเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

3.5) มีการจัดตั้งเวรยามต่าง ๆ ออกสำรวจตรวจตามแหล่งชุมชน และมีการตั้งด่านตรวจทางเข้าหมู่บ้านเพื่อคอยดูแลหมู่บ้าน

3.6) ส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพ เพื่อลดการว่างงาน และทำให้สามารถให้คนภายในชุมชนมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาอาชญากรรม

3.7) ควรมีตำรวจอาสาหมู่บ้าน เพื่อช่วยในการคัดกรองบุคคลแปลกหน้าที่จะเข้ามาในชุมชน หรือมีการติดตู้แดงปุ่มเตือนอันตรายตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ ถ้ามีเหตุการณ์ประชาชนสามารถขอความช่วยเหลือได้เร็วไวจากตำรวจอาสาหมู่บ้าน

3.8) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้น และสร้างจิตสำนึกของประชาชนในชุมชน ให้เกิดการตระหนักถึงการป้องกันอาชญากรรมและการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในชุมชนกับหน่วยงานภาครัฐ

3.9) ผู้นำและประชาชนในชุมชนควรร่วมกัน กำหนดกฎหมายระเบียบภายในชุมชนหรือพื้นที่ที่มีปัญหาอาชญากรรมให้เข้มงวดมากยิ่งขึ้น

3.10) ผู้นำชุมชน คณะกรรมการชุมชน และประชาชนในชุมชน ควรหาข้อตกลงร่วมกันในหมู่บ้าน เพื่อออกกฎชุมชนหรือข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันและการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ในชุมชนมาเป็นเงื่อนไขในการเข้ามามีส่วนร่วม เช่น ให้เงินช่วยเหลือให้ทุนการศึกษา การพาไปเพื่อให้ได้รับสิทธิพิเศษเพื่อการจูงใจให้ประชาชนสนใจและเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

3.11) ผู้นำชุมชน คณะกรรมการชุมชน และประชาชนในชุมชนควรหาเวทีในการพูดคุยกับประชาชน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อสร้างความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นภายในชุมชน รวมทั้งเพิ่มช่องทางในการสื่อสารและรับฟังความคิดเห็นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดในพื้นที่ เช่น การติดตั้งกล่องรับฟังความคิดเห็นร่วมทั้งมีช่องทางการติดต่อออนไลน์ เพื่อเพิ่มความสะดวกสำหรับประชาชนที่ไม่สามารถเข้าร่วมเวทีดังกล่าวได้

3.12) ผู้นำชุมชน คณะกรรมการชุมชน ควรให้ความสำคัญกับประชาชนทุกคนในชุมชน เพราะคน คือทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนให้สังคมดำรงอยู่ด้วยความสงบสุข ผู้นำชุมชนต้องมีความเป็นกลางในการแก้ไขปัญหาภายในชุมชนที่เกิดขึ้น เพื่อลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและจะนำไปสู่ความสามัคคีที่เกิดขึ้นภายในชุมชน มีความเชื่อมั่นและยอมรับเหตุผลซึ่งกันและกันที่เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริงส่งผลให้ชุมชนเป็นชุมชนเข้มแข็ง

4) มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากปัจจัยที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย

4.1) กฎหมายที่ใช้บังคับจะต้องมีบทลงโทษคนกระทำความผิดที่มีความรวดเร็ว เพื่อเป็นการป้องปรามและข่มขวัญยับยั้งคนในสังคมที่คิดจะกระทำความผิดให้เกิดความเกรงกลัว ไม่ต้องการประกอบอาชญากรรม

4.2) ความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายที่มีจะทำให้ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบันลดน้อยลงและนำไปสู่การควบคุมผู้กระทำความผิดของประชาชนในสังคมได้มากขึ้น

4.3) บทลงโทษที่เหมาะสมกับความผิดน้อยเกินไปเพราะจะทำให้คนในสังคมที่คิดจะกระทำความผิดไม่เกิดความเกรงกลัวต่อโทษ

อภิปรายผลการวิจัย

ปัญหาอาชญากรรมที่พบในบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต เช่น การฆาตกรรม ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น การค้ายา การเสพยา และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เช่น ลักทรัพย์ ทำให้เสียทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ และความผิดเกี่ยวกับเพศ เช่น อนาจาร ข่มขืนกระทำชำเรา และสภาพปัญหาการเกิดอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัย ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมาย ปัจจัยด้านทางสังคม และปัจจัยด้านส่วนบุคคล/กายภาพ สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Approach) เพื่อป้องกันอาชญากรรมขึ้นยุทธวิธีหลักของตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมตามทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย การปรากฏตัวของตำรวจและการกระจายกำลังตำรวจให้ครอบคลุมทั่วทั้งชุมชนจะช่วยป้องกันอาชญากรรม โดยลดช่องโอกาสสำหรับผู้ที่จะตั้งใจละเมิดกฎหมาย (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2566) มีแนวทางการป้องกันอาชญากรรมโดยการบังคับใช้กฎหมายเกิดขึ้น ดังที่ ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2545) แนวทางการป้องกันอาชญากรรมวิธีนี้ จึงมุ่งเน้นการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรมทำให้คนในสังคมมีความเกรงกลัวต่อกฎหมายและบทลงโทษเป็นสำคัญ ทำให้ตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด การบังคับใช้กฎหมายเป็นยุทธวิธีที่ตำรวจใช้ คือ การตรวจท้องที่เนื่องจากการปรากฏตัวของตำรวจย่อมมีผลในการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรมเพราะความเกรงกลัวการจับกุมฉะนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจจึงต้องแต่งเครื่องแบบและรถวิทยุสายตรวจจึงควรมีลักษณะเด่นชัดเห็นได้ง่ายเพื่อเป็นการข่มขวัญยับยั้งอาชญากรหรือผู้ที่ประกอบอาชญากรรม นอกจากนั้นการตรวจท้องที่สม่ำเสมอเนื่องจะทำให้สมาชิกในชุมชนเกิดความรู้สึกว่ามีตำรวจอยู่ทั่วไปทุกแห่ง สำหรับการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ คือ กฎหมายที่ใช้บังคับคนในสังคมจะต้องมีบทลงโทษที่มีความแน่นอน หากกระทำความผิดในลักษณะคดีประเภทเดียวกันจะต้องได้รับการลงโทษอย่างแน่นอน สอดคล้องกับการวิจัยของ กมลภพ ยอดบ่อพลับ พิงรัก ริยะชัน และนนทชา ชัยทวิชานันท์ (2563) ศึกษาเรื่อง มาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ลักษณะของชุมชนอยู่ในย่านที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ไม่เคยมีประสบการณ์ด้านอาชญากรรมและรู้จักเป็นการส่วนตัวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ ที่รับผิดชอบอยู่แล้ว ทั้งนี้ เคยเข้าร่วมการอบรมป้องกันอาชญากรรม และหลังจากที่ได้ร่วมกิจกรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วนั้น พบว่า จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจมากขึ้น ส่วนผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมพิจารณารายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินการ ด้านการสนับสนุน ด้านการประเมินผล ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และผลการศึกษาวิเคราะห์มาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอย่างมีส่วนร่วม

สภาพปัญหาการเกิดอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุยบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมาย ปัจจัยด้านทางสังคม และปัจจัยด้านส่วนบุคคล/กายภาพ ทั้งนี้เนื่องจาก สภาพบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุยบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของตำรวจแต่ฝ่ายเดียว โดยวิธีบังคับใช้กฎหมาย ประชาชนมีสถานภาพเพียงให้การยอมรับกับตำรวจเท่านั้น เป็นแนวความคิดที่ได้รับการปฏิบัติมาช้านานแล้ว จากแนวคิดเดิมที่ว่าประชาชนช่วยเหลือตำรวจมาเป็นตำรวจช่วยเหลือประชาชน ตำรวจจึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือชุมชนให้เข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองและใช้มาตรการควบคุมทางสังคมในการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมมากยิ่งขึ้น

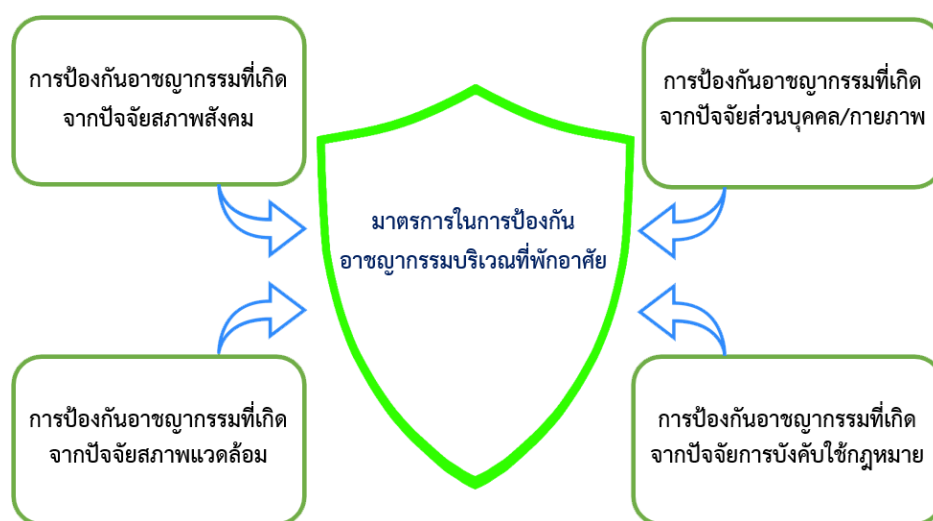
ซึ่งสอดคล้องแนวคิดทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) ได้อธิบายถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ประกอบด้วย ด้านต่าง ๆ ของสามเหลี่ยม 3 ด้าน คือ ผู้กระทำผิด/คนร้าย (Offender) หมายถึง ผู้ที่มีความต้องการ (Desire) จะก่อเหตุหรือลงมือกระทำความผิด เหยื่อ (Victim)/เป้าหมาย (Target) หมายถึง บุคคล สถานที่ หรือวัตถุสิ่งของที่ผู้กระทำผิด หรือคนร้าย มุ่งหมายกระทำต่อ หรือเป็นเป้าหมายที่ต้องการ และโอกาส (Opportunity) หมายถึง ช่วงเวลา (Time) และสถานที่ (Place) ที่เหมาะสม ที่ผู้กระทำผิดหรือคนร้าย มีความสามารถจะลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรม และสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2566) และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ จรณินท์ ศรีน้า และ ปัญธร หอมบุญมา (2567) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตพื้นที่ตำบลลิ้น อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง พบว่า ระดับบุคคลและครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกิจกรรมในด้านการล็อคประตูบ้านด้วยกุญแจมากที่สุด ระดับชุมชน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกิจกรรมในด้านสอดส่องพฤติกรรมของคนแปลกหน้าหรือยานพาหนะที่น่าสงสัยเข้ามาในชุมชนที่อยู่อาศัยมากที่สุดและระดับความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกิจกรรมในด้านแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจมากที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของอมรทิพย์ อมราภิบาล. (2561) พบว่า ผู้พักอาศัยในอาคารทั้ง 3 ประเภท กังวลเกี่ยวกับอาชญากรรมในภาพรวมระดับปานกลาง ประเภทอาชญากรรมที่กังวลมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย การฆาตกรรม และการลักขโมยยานพาหนะ พิจารณาปัจจัยเพศผู้ตอบ พบว่า เพศหญิงกังวลมากกว่าเพศชายในทุกประเภทอาชญากรรม โดยอาชญากรรมที่เพศหญิงกังวลมากที่สุด คือ การลักขโมยยานพาหนะ การฉกชิงวิ่งราว การจี้การปล้น ในขณะที่ประเภทอาชญากรรมที่เพศชายกังวลมากที่สุดคือ การทำร้ายร่างกาย การฆาตกรรม และการลักขโมยยานพาหนะ ส่วนด้านพฤติกรรมที่แสดงออก พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยแสดงออกมากที่สุด คือ พฤติกรรมป้องกัน ด้วยการติดกลอนประตูกุญแจ และสัญญาณกันขโมย พฤติกรรมหลีกเลี่ยงการออกนอกที่พักอาศัยในเวลากลางคืน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบังคับใช้กฎหมาย การป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากอาชญากรรม การรับรู้ข่าวสารอาชญากรรมของผู้ที่พักอาศัย การให้ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ที่พักอาศัย และการรักษาความปลอดภัยของผู้ที่พักอาศัยการป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นจะต้องเริ่มจากตนเองและครอบครัวก่อน ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ “ชุมชนสัมพันธ์ (Community Relation) ซึ่งมีรากฐานมาจากแนวคิดและผลการวิจัยของนักอาชญาวิทยากลุ่มชิคาโก หลักของทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันอาชญากรรมก็คือ การจัดสภาพทั่วไป ไม่ว่าในระดับเมือง ชุมชน หรือละแวกบ้านในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลง่ายต่อการควบคุมสังเกตตรวจตราโดยไม่ล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล รวมทั้งมุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม โดยตำรวจจะเป็นผู้มีบทบาทในการวางแผน สนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2566) นอกจากนี้ ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design : Theory and Practice) แนวทฤษฎีนี้

มีลักษณะเป็นแนวคิดรวม (Synthesis) ระหว่างทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย และทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2566) และทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design) เป็นวิธีการปรับสภาพแวดล้อมและใช้ประโยชน์สภาพแวดล้อม ในการลดโอกาสการก่ออาชญากรรม เช่น การสร้างรั้วหรือสิ่งกีดขวางมิให้ผู้กระทำความผิดเข้าถึงบริเวณสิ่งของ หรือบุคคล โดยเพิ่มความเสี่ยงที่คนร้ายจะถูกตรวจพบหรือถูกจับกุมมากยิ่งขึ้น หรือการจัดระเบียบพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเกิดอาชญากรรม (พื้นที่เสี่ยง) ตามหลักทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory) โดยจะต้องรีบเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาก่อนที่จะเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ดังกล่าว การจัดการพื้นที่ให้ปลอดภัยตาม โครงการพื้นที่ปลอดภัย (Safety Zone) หรือโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัย (Neighborhood Watch) รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องมือเครื่องใช้ทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) การใช้สัญญาณเตือนภัย (เฉลิมเกียรติ ศรีวรขาน, 2563)

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ ซึ่งเป็นมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่จะนำมาใช้กับบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอบุพผา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งประกอบไปด้วยมาตรการ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล/กายภาพ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสภาพสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย

แผนภาพที่ 2 มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่จะนำมาใช้กับบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอบุพผา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สรุป

สรุปในภาพรวมของบทความ มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่จะนำมาใช้กับบริเวณที่พักอาศัยประกอบด้วย

1. มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากปัจจัยส่วนบุคคล/กายภาพ 1.1 มาตรการที่เกิดจากปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ 1) จัดให้บุคคลในครอบครัว คนภายในชุมชน ร่วมกันจัดให้มีการเฝ้าระวัง บุคคลกลุ่มเสี่ยง 2) จัดกิจกรรมเพื่อให้บุคคล ที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่อยู่ในชุมชนร่วมกิจกรรม 3) สร้างกลไกให้คนภายในชุมชนดูแลเด็ก

และเยาวชนในชุมชน เพื่อไม่ให้เกิดการมั่วสุม และ 1.2 มาตรการที่เกิดจากปัจจัยทางกายภาพ ได้แก่ 1) เกิดปัญหาความอดอยาก มีการแย่งกันทำมาหากินมากยิ่งขึ้น และ 2) ครอบครัวที่ขาดความเอาใจใส่ต่อสมาชิกในครอบครัว

2. มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากปัจจัยสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย 1) สำรวจ และปรับปรุงพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยง 2) ร่วมกันวางนโยบาย การวางผังเมือง และการสร้างอาคารไม่ให้เป็นแหล่งหล่ม

3. มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากปัจจัยสภาพสังคม ประกอบด้วย 1) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกภาคส่วน และ 2) จัดประชุมร่วมกับประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบเพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ และแนวโน้มการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่

4. มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากปัจจัยการบังคับใช้กฎหมาย คือ กฎหมายที่ใช้บังคับจะต้องมีบทลงโทษคนกระทำความผิดที่มีความรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรนำผลการศึกษาวิจัย มาตรการการป้องกันอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย และการกำหนดแผนพัฒนาการป้องกันอาชญากรรมของชุมชนต่อไป

1.2 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรมีการติดตามตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับการทำงานของคดีเกี่ยวกับอาชญากรรม เพื่อให้สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์อันเป็นประโยชน์ต่อป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในอนาคต

1.3 สถานีตำรวจภูธรอำเภอกุทัย ควรมีการกำหนดขั้นตอนการทำงานของการทำงานการป้องกันอาชญากรรมให้มีระบบทำงานที่เป็นระเบียบและตรงตามแนวทางที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นลายลักษณ์ในการให้เจ้าหน้าที่สอบสวนความถูกต้อง และควรมีการสื่อสารกับประชาชนให้ตรงตามข้อมูลที่กำหนดไว้ เพื่อให้รับรู้ถึงขั้นตอนการทำงานอย่างเป็นระบบและเป็นระเบียบต่อไป

1.4 เจ้าหน้าที่ตำรวจควรมีการสัมภาษณ์หรือพูดคุยกับประชาชนเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อทราบถึงปัญหาอุปสรรค และการปฏิบัติงานด้านการพัฒนา จะได้นำมาปรับปรุงการปฏิบัติงาน การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการศึกษามาตรการการป้องกันอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อให้ผลการวิจัยที่แท้จริงและสามารถนำไปใช้ได้ในการปฏิบัติจริง

2.2 ควรศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อระดับความพึงพอใจในในมาตรการ การป้องกันอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยในเขตพื้นที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ตลาดแกรนด์ อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.3 ควรให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนมีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัยหาแนวทางการป้องกันอาชญากรรมให้ครอบคลุมทั้งระดับจังหวัดหรือในระดับภาคขึ้นไป

เอกสารอ้างอิง

- กมลภพ ยอดบ่อพลับ, พิงรัก ริยะชัน และนนทชา ชัยทวิชานันท์. (2563). มาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนในจังหวัดพิษณุโลก. *วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*, 22(1), 87-98.
- กิตติศักดิ์ เจิมประสิทธิ์, จอมเดช ตรีเมฆ และ อารณีย์ วิวัฒนาภรณ์. (2557). ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนในหมู่บ้านเมืองเอก ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี. *วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์*, 3(1), 1-30.
- เฉลิมเกียรติ ศรีวรขาน. (2563). นวัตกรรมกระบวนการป้องกันการอาชญากรรมของตำรวจไทย ในศตวรรษที่ 21. นนทบุรี: เอส.อาร์.พรีนติ้ง แมสโปรดักส์.
- นัทธี จิตสว่าง. (2555). ความหมายและขอบเขตของการป้องกันอาชญากรรม. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2567, จาก <http://www.nathee-chitsawang.com>
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2545). *การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: หลักทฤษฎีและมาตรการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- จณินท์ ศรีฉ่ำ และ ปัญญธร หอมบุญมา (2567). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่ตำบลลิ้น อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอำนาจเจริญ. *วารสารบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์*, 5(2), 51-64.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2561). *การสร้างเครื่องมือวัดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของผู้สูงอายุ (รายงานการวิจัย)*. สืบค้นจาก <http://new.ppr3.go.th/wp-content/uploads/2018/11>
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2566). *แผนปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566*. สืบค้นจาก <https://strategydivision.police.go.th/webdatas/download>
- อมรทิพย์ อมราภิบาล. (2561). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความหวาดกลัวอาชญากรรมในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติในพัทยาและบางแสน จังหวัดชลบุรี. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(1), 2975-2992.
- Conklin, J. E. (2012). *Criminology*. (11th ed.). New Jersey: Pearson Education.
- Felson, R. B. (2009). Violence, Crime, and Violent Crime. *International Journal of Conflict and Violence*, 3(1), 23-39.
- Garofalo, J. (2016). The fear of crime: Causes and consequences. *The Journal of Criminal Law and Criminology*, 72(2), 839-857.
- Jeffery, C. R. (1971). *Crime Prevention through Environmental Design*. Beverly Hills: Sage.
- Newman, O. (1970). *Defensible Space*. New York: Macmillan Publish.
- Roscoe, J. T., & Houston, S. R. (1969). The predictive validity of GRE scores for a doctoral program in education. *Educational and Psychological Measurement*, 29(2), 507-509.
- Siegel, L. J. (2016). *Criminology: Theories, Patterns and Typologies*. (13th ed.). Boston: Cengage Learning.